

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1925/2022
22.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у ванпарничној ствари предлагача АА и ББ, које заступа Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, Министарство одбране, Дирекција за имовинско правне послове, Одељење у Нишу, чији је заступник Војно правобранилаштво Београд – Одељење у Нишу, ради накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1253/21 од 24.09.2021. године, у седници одржаној дана 22.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1253/21 од 24.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару Р1 93/18 од 16.04.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен предлог предлагача па је обавезан противник предлагача да предлагачима на име накнаде за експроприсану непокретност предлагача означену као кп.бр. ..., ..и .., које су уписане у листу непокретности број .. КО ..., исплати износ од 7.054,80 динара по једном метру квадратном (1м²), што за површину од 32 ара износи 22.575.360,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2021. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача преко означене површине од 32 ара до површине од 43 ара и преко износа од 22.575.360,00 динара, до износа од 30.426,662,40 динара као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име трошкова поступка исплати износ од 720.578,46 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 1253/21 од 24.09.2021. године, одбијене су, као неосноване, жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Предлагачи су поднели одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), а у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/18, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95..106/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије туженог да су повређене одредбе члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП и да је изрека решења неразумљива, да су дати разлози нејасни и противречни, којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, нису прописане као ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Према императивној норми прописаној у члану 407. став 2. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља дозвољени разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Среске експропријационе комисије Дежевског среза број 19 од 03.07.1950. године, ВВ експроприсано је земљиште у површини од 32 ара. Решењем Основног суда у Новом Пазару О 763/10 од 28.12.2010. године, иза пок. ВВ за законске наследнике оглашени су АА и ББ. Налазом и мишљењем вештака геодетске струке утврђено је да је решењем експроприсана површина од 32 ара, а налазом и мишљењем вештака пољопривредне струке утврђена је цена од 7.054,80 динара по 1м2 земљишта на основу параметара, између којих су удаљеност предметне парцеле од центра урбанистичког места, удаљеност од главне путне комуникације и споредне путне комуникације, стања парцеле, величине парцеле, културе и класе.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права обавезали противника предлагача да предлагачима исплати новчану накнаду у висини од 22.575,360,00 динара утврђено вештачењем, сходно члану 41. став 2, 42. Закона о експропријацији, а у вези члана 132. Закона о ванпарничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова о висини досуђене накнаде.

Одредбом члана 41. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ бр. 53/95...106/2016), прописано је да се висина накнаде у новцу за експроприсане непокретности одређује по тржишној цени према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, ако споразум није постигнут, према околностима у моменту доношења првостепене одлуке о накнади.

Имајући у виду да у ово случају није дошло до споразумног одређивања накнаде за експроприсане непокретности, висина накнаде, прописана одредбама Закона о експропријацији, одређује се у судском поступку, сходно одредбама члана 132 – Закона о ванпарничном поступку. Накнада је одређена према површини експроприсане непокретности према решашу Среске експропријационе комисије од

03.07.1950.године од 32 ара, у погледу које површине су се изјаснили вештаци, што је другостепени суд имао у виду приликом оцене жалбених навода у односу на утврђену површину експроприсаног земљишта. Стога се ревизијом неосновано оспорава површина експроприсане непокретности. Такође су без утицаја наводи да Министарство одбране нема својство правног лица, с обзиром да правни субјективитет добија преко Републике Србије, која је у конкретном случају означена као противник предлагача, што чини неоснованим ревизијске наводе којима се оспорава пасивна легитимација у поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић